

Ročník 1961

Sbírka zákonů Československé socialistické republiky

Částka 72

Vydána dne 30. prosince 1961

Cena 80 hal.

O B S A H :

154 Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

154

V Y H L Á Š K A

ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství

ze dne 30. prosince 1961,

kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem zdravotnictví, ministerstvem financí a ostatními zúčastněnými ústředními úřady stanoví podle § 18 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči:

Výklad některých pojmu

§ 1

Podle této vyhlášky se rozumí pod pojmem:

1. „zvířata“ — skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, jednokopytníci, psi, kočky, králci, kožešinová a laboratorní zvířata, zvěř, divoce žijící a zdomácnělé druhy zvířat, včely, ryby, měkkýši a korýši;
2. „hospodářská zvířata“ — skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, jednokopytníci, včely a ryby;
3. „nákaza zvířat“ — nemoc zvířat, která má přenosný charakter;
4. „nebezpečná nákaza zvířat“ — tuberkulóza, brucelóza, slintavka, snět slezinná, vztekliná, Aujeszkyho choroba, salmonelóza, prašivina skotu, ovcí a koní, opar lysivý; mor skotu, plení nákaza skotu, snět šelestivá, vibrióza skotu, trichomonádová nákaza skotu, puchýřina skotu, nakažlivý streptokokový zánět vemene, neštovice ovcí;

- mor prasat, africký mor prasat, červenka prasat, slipavka prasat, nakažlivá obrna prasat; mor drůbeže, cholera drůbeže, ornitóza drůbeže, papouščí nemoc, neštovice drůbeže, nakažlivý zánět jater kachen;
- mor koní, vozhrívka, hřebčí nákaza koní, nakažlivá chudokrevnost koní;
- tularemie, myxomatóza;
- furunkulóza lososovitých ryb, nakažlivá vodnatelnost ryb;
- mor a hniličba včelího plodu, roztočová nákaza včel;
- „zvířata nákazou nemocná“ — zvířata, u nichž podle výsledku vyšetření byla nákaza zjištěna;
- „zvířata podezřelá z nákazy“ — zvířata, která projevuje příznaky vzbuzující podezření, že je o určitou nákazu, anebo u nichž podle výsledku vyšetření je nutno mít za to, že jsou podezřelá z nákazy;
- „zvířata podezřelá z nakažení“ — zvířata bez příznaku nákazy, u nichž lze mít za to, že přímo nebo nepřímo do styku se zdrojem nákazy;
- „zvířata podezřelá“ — zvířata podezřelá z nákazy i zvířata podezřelá z nakažení;
- „potravina a surovina živočišného původu“ — všechny části těl zvířat, zejména maso, tuky,

- kůže, kosti, krev, střeva, rohy, paznehty, kopty, vlna, srst a peří, dále mléko, vejce, med, a vosk a výrobky z nich určené k výživě lidí, popřípadě ke krmení zvířat;
10. „nutná porážka“ — poražení jatečného zvířete v nebezpečí z prodlení bez předchozí veterinární prohlídky zaživa nebo naléhavé poražení nemocného zvířete po prohlídce zaživa;
11. „utracení“ — usmrcení zvířete za účelem jeho neškodného odstranění;
12. „chovatel“ — každý — organizace i fyzická osoba — kdo zvíře ať z jakéhokoliv důvodu, třebaž jen přechodně, chová nebo ošetruje;
13. „odborně způsobilý veterinární pracovník“ — veterinář nebo veterinární technik okresního veterinárního zařízení, pověřený okresním národním výborem činit opatření podle § 13 odst. 2 zákona č 86/1961 Sb., o veterinární péči.

Oddíl I

PŘEVENCE

Ochrana před onemocněním zvířat

§ 2

Hygiena prostředí

(¹) Okresní národní výbory, popřípadě místní národní výbory zajistují, aby při řízení o přípustnosti stavby objektů a zařízení pro zvířata bylo dbáno požadavků veterinární péče.

(²) Chovatel je povinen objekty a zařízení pro zvířata používat jen pro takový počet zvířat, který odpovídá jejich kapacitě a pečovat v nich o čistotu a pořádek, vyhovující teplotu, vlhkost, složení a výměnu vzduchu, řádné osvětlení, a opatřovat jejich vchody dezinfekčními zařízeními podle pokynů odborně způsobilého veterinárního pracovníka okresního veterinárního zařízení (dále jen „veterinární pracovník“).

(³) Místa pro konání svodů, trhů a výstav zvířat určuje okresní národní výbor; přitom stanoví, jaká opatření při nich musí být provedena z hlediska ochrany zdraví zvířat. Den konání svodů, trhů a výstav je jejich pořadatel povinen včas oznámit okresnímu a místnímu národnímu výboru a okresnímu veterinárnímu zařízení, příslušným podle místa jejich pořádání.

§ 3

Hygiena výživy zvířat

(¹) Chovatel je povinen zajistit

- dostatečné množství krmiv ve skladbě a kvalitě zajíšťující dobrý zdravotní stav a užitkovost zvířat,
- dostatečné množství zdravotně nezávadné vody a nápojů pro zvířata,

¹⁾ Vyhláška č. 234/1959 Ú. l., o zacházení s jedy a s látkami škodlivými zdraví.

c) zachování biologické hodnoty a zdravotní nezávadnosti krmiv při jejich získávání, přípravě a úpravě, jakož i skladování, konzervování a přepravě,

d) upravu dávek a vzájemný poměr jednotlivých druhů krmiv a živin, jakož i způsob krmení podle zásad správné výživy zvířat,

e) důsledné dodržování předpisů o zacházení s jedy a s látkami škodlivými zdraví.*)

(²) Krmné směsi je dovoleno vyrábět a uvádět do oběhu jen ve složení a za podmínek stanovených ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(³) Vitamínové koncentráty, vitamínové a minerální přísady a antibiotické, hormonální a preventivní doplňky, určené ke krmení zvířat, jakož i neobvyklé krmiva mohou být vyráběny a uváděny do oběhu jen se souhlasem ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, daným v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

(⁴) Závadná krmiva (např. zapařená, nahnilá) nesmějí být zkrmována. Výjimečně se mohou zkrmovat jen po úpravě nebo způsobem zkrmování stanoveným veterinárním pracovníkem.

(⁵) Ke krmení zvířat lze použít jen mléka mlékárensky ošetřeného nebo převařeného; mléka syrového jen, pokud pochází od zdravých zvířat.

§ 4

Hygiena ošetřování

(¹) Chovatel je povinen

- udržovat zvířata, v čistotě, dbát o správné ošetření paznehtů nejméně jednou do roka a kopyt každodenně a zpravidla za 6 až 8 týdnů tažné jednokopyníky podkovat, zabezpečit dostatek pohybu zvířatům, především zvířatům určeným k plemenitbě; zvýšenou péčí musí věnovat zvířatům v době březosti, při porodu a po porodu, jakož i narozeným mláďatům a jejich odchovu,
- umožnit bezpečné a nezávadné provedení veterinárního zádkoru a poskytnout veterinárním pracovníkům potřebnou pomoc, zejména při držení zvířat, a mycí prostředky.

(²) Týrání zvířat je napřípustné.

§ 5

Hygiena plemenitby

Povolení k inseminaci (připouštění) hospodářských zvířat lze udělit jen pro plemenka zdravého. K plemenitbě lze používat pouze zvířat tělesně a pohlavně vyspělých, zejména není dovoleno zapustit plemenice nebo připouštět plemenky hospodářských zvířat se zjevnými příznaky pohlavních chorob. V pochybnostech o zdravotním stavu zvířete je

chovatel povinen dát zvíře vyšetřit veterinářem okresního veterinárního zařízení (dále jen „veterinář“).

§ 6

Povinné očkování

(1) Okresní národní výbor může nařídit povinné očkování zvířat (ochranné, léčebné, diagnostické) v rozsahu, který stanovi ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v celostátním plánu profylaktických akcí, nebo vyžaduje-li to nákazová situace.

(2) Chovatel je povinen umožnit očkování svých zvířat a poskytnout přitom veterinárním pracovníkům potřebnou pomoc.

§ 7

Další opatření z hlediska veterinární péče

(1) Je zakázáno společně chovat zvířata zdravá se zvířata nákazou nemocnými nebo zvířata podezřelými.

(2) Chovatel je povinen zajistit ustájovací prostory stavebně a provozně oddělené pro

- a) karanténování nově přemístěných zvířat určených k dalšímu chovu,
- b) izolování zvířat nákazou nemocných nebo zvířat podezřelých,
- c) porody zvířat.

(3) Ve velkochovech zvířat musí být jednotlivé druhy hospodářských zvířat ustájeny odděleně a provoz v nich uspořádán tak, aby do zařízení velkochovu neměla volný přístup zvířata jiného druhu.

(4) Vstupovat do objektů a zařízení pro zvířata mohou pouze chovatelé a osoby chovatelem určené, popřípadě osoby pověřené v nich zvláštními úkoly. Do objektů velkochovů zvířat mohou vstupovat i jiné osoby než uvedené v předchozí větě, avšak jen se souhlasem veterináře.

§ 8

Obstarávání úkolů veterinární péče pracovníky zemědělských a zpracovatelských podniků

(1) Vedoucí zemědělských podniků, jakož i podniků zpracovávajících, ošetřujících, uchovávajících, dopravujících a skladujících potraviny a suroviny živočišného původu a krmiva (dále jen „zpracovatelské podniky“) ustanovují k obstarávání úkolů veterinární péče způsobilé pracovníky; tyto pracovníky oznámi okresnímu veterinárnímu zařízení.

(2) Určení pracovníci (odstavec 1) jsou povinni osvojit si znalosti k plnění úkolů veterinární péče. Za účelem zařízení okresní národní výbor školení těchto pracovníků.

Ochrana před šířením nákaz

Přemístování zvířat

§ 9

(1) Přemístovat hospodářská zvířata mezi objekty a zařízeními pro zvířata uvnitř obce i mimo obec lze jen se souhlasem veterináře.

(2) K přemístění skotu, prasat, ovci, koz a koní mimo obec je třeba kromě souhlasu veterináře průvodní listu. Průvodní listy vydává místní národní výbor. Pro skot mladší 1 roku, prasata, ovce a kozy lze vydat hromadný průvodní list, jde-li o společné přemístění zvířat téhož druhu a téhož chovatele do téhož místa určení.

(3) K přemístění

- a) plemenných a užitkových hospodářských zvířat mimo obec,
- b) krav a jalovic starších jednoho roku určených k jatečným účelům,
- c) ostatních hospodářských zvířat určených k jatečným účelům, pokud se přemísťuje mimo okres,
- d) zvířat, která pocházejí z ohniska nebezpečné nákazy nebo ochranného pásmu,
- e) nemocných zvířat určených k nutné porážce,
- f) hospodářských zvířat při svodech do společného ustájení

je třeba písemného veterinárního osvědčení okresního veterinárního zařízení. Místní národní výbor v těchto případech, kdy se vydává průvodní list, vydá jej jen na základě tohoto veterinárního osvědčení.

(4) Průvodní list osvědčuje původ a totožnost zvířete a opravňuje k přemístění zvířete jen do místa určení v něm uvedeného, popřípadě i zpět. Vystavuje se dvojmo, přičemž jedno vyhotovení obdrží chovatel a druhé uschová národní výbor po dobu 1 roku.

(5) Přemisťuje-li se zvíře mimo obec a mění-li se zároveň chovatel, odevzdá dosavadní chovatel průvodní list novému chovateli, který je povinen průvodní list bezodkladně odevzdat příslušnému místnímu národnímu výboru, do jehož obvodu bylo zvíře přemístěno; průvodní listy a veterinární osvědčení zvířat dodaných na jatky odevzdá provozovatel jatek veterináři pověřenému prohlídkou masa na jatkách, kde se uschovají po dobu 1 roku. Chovatel je povinen v každém případě oznámit přemístění zvířete, s výjimkou zvířete dodaného na jatky, neprodleně veterinárnímu středisku příslušnému podle místa nového stanovlště zvířete a odevzdat mu na požádání veterinární osvědčení.

(6) Veterinární osvědčení osvědčuje nákazovou situaci v místě dosavadního ustájení zvířete, jeho zdravotní stav a údaje důležité z hlediska ochrany zdraví. Doba platnosti veterinárního osvědčení musí být v něm vždy zvlášť vyznačena.

(7) O vystavení průvodního listu je chovatel povinen požádat místní národní výbor nejméně 24 hodin předem; dodržení této lhůty se nevyžaduje v případech nutných porážek.

(8) O vystavení veterinárního osvědčení požádá chovatel okresní veterinární zařízení u plemeného skotu 10 týdnů, u ostatních plemenných zvířat 8 týdnů, u užitkového skotu 6 týdnů, u ostatních zvířat 4 týdny, u jatečných zvířat 1 týden předem, u jatečných krav a jalovic starších 1 roku 4 týdny předem; dodržení této lhůty se nevyžaduje v případech nutných porážek.

§ 10

(1) Dopravní prostředky a zařízení určené k přepravě zvířat, musí vyhovovat příslušným předpisům*) a být upraveny tak, aby se zamezilo vypadávání stěliva, krmiva, trusu, peří a vytékání moče a jiných výměšků.

(2) Dopravce je povinen používat pro přepravu zvířat dopravní prostředky a zařízení řádně vyčištěné a po skončení přepravy neprodleně je na náklad dopravce vyčistit a dezinfikovat.

(3) Vedoucí zpracovatelských podniků a pořadatelé svodů, trhů a výstav zvířat jsou povinni umožnit dopravcům zvířat provedení dezinfekce dopravních prostředků na náklad dopravce; za tím účelem zajistí dopravcům s výjimkou železnice místo, potřebné zařízení a dezinfekční prostředky.

(4) Průvodci zvířat nemocných nárazou a zvířat podezřelých jsou povinni po skončení dopravy se dezinfikovat.

(5) Přemisťují-li se hospodářská zvířata určená k dalšímu chovu, je chovatel povinen dočasně je ustájet do stavebně a provozně odděleného ustájovacího prostoru (karantény) po dobu 1 měsíce po přemístění. Vedoucí okresního veterinárního zařízení může tuto lhůtu zkrátit, popřípadě prodloužit.

(6) Do nově budovaných objektů a zařízení pro zvířata, a do objektů, v nichž jsou zdravá zvířata, nesmí být přemisťována zvířata nemocná nebezpečnou nárazou nebo zvířata podezřelá.

(7) Zvířata před vstupem do míst svodu, trhu a výstavy, musí být vyšetřena veterinárem.

§ 11

Ochrana před zavlečením nárazu ze zahraničí

(1) K dovozu a průvozu zvířat, jakož i potravin a surovin živočišného původu, popřípadě předmětů, které mohou obsahovat zárodky nárazu, jsou podniky zahraničního obchodu i ostatní dovozci a průvozci povinni si včas vyžádat od ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství veterinární povolení k dovozu a průvozu; při dovozu a průvozu zvířat musí být dodržovány podmínky stanovené

ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými úřady. Pokud jde o dovoz a průvoz potravin, uděluje ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství povolení a stanoví jeho podmínky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ostatními zúčastněnými úřady.

(2) Dovážená a provážená zvířata, potraviny a suroviny živočišného původu a krmiva, jakož i předměty, které mohou obsahovat zárodky nárazu, podléhají veterinární kontrole zpravidla v pohraničních vstupních stanicích; kontrolu provádí veterinář. Provádění veterinárních kontrol organizuje, řídí a usměrňuje ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(3) Dovezená plemenná a užitková zvířata musí být umístěna v karanténě po dobu a za podmínek stanovených ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

§ 12

Používání předmětů, které mohou obsahovat zárodky nárazu

(1) Krmivo, stělivo, dopravní prostředky, obaly a náradí, jakož i předměty používané při obsluze hospodářských zvířat, které pocházejí z ohniska nebezpečné nárazu, nesmějí být používány v místech prostých této nárazu; výjimečně, pokud nebyly zneškodněny, mohou být použity jen tehdy, byly-li řádně dezinfikovány nebo jinak ošetřeny, a to podle pokynů veterinárního pracovníka.

(2) Chovatelé a vedoucí zpracovatelských podniků jsou povinni se postarat o neškodné odstraňování odpadů z objektů a zařízení pro zvířata a z objektů pro zpracování potravin a surovin živočišného původu.

§ 13

Ošetřovatelé zvířat

(1) Osoby, které vyučují zárodky nebezpečných nárazu přenosných na příslušný druh zvířat, nesmějí být ošetřovateli těchto zvířat a ani jinak s nimi přicházet do styku. Osoby, které jako ošetřovatelé, krmíči, dojíči nebo jinak přicházejí do styku se zvířaty, jsou proto povinny podrobovat se lékařským prohlídkám.

(2) Osoby pracující v ohniscích nárazu, jakož i osoby pracující v karanténách, nesmějí vykonávat práce v objektech a zařízeních, v nichž jsou zvířata zdravá, a osoby pracující v těchto objektech a zařízeních nesmějí současně vykonávat práci v ohniscích nárazu.

(3) Chovatel je povinen pro pracovníky přicházející do styku se zvířaty opatřit ochrannou obuv, oděv a ochranné pracovní pomůcky, jakož i hygienická zařízení v potřebném rozsahu.*

*) Vyhláška č. 192/1960 Sb., o bezpečnosti práce při obsluze hospodářských zvířat — § 9.

**) Smernice pro poskytování ochranných oděvů, obuvi a pracovních pomůcek v zemědělství a pro vybavování společných zařízení v zemědělských závodech poř. č. 7/1960 Věstník MZVH.

§ 14

Dezinfece, dezinfekce, deratizace

(1) Chovatel je povinen na vlastní náklad

- a) postarat se o to, aby v objektech a zařízeních pro zvířata byla alespoň dvakrát do roka (na jaře a na podzim) provedena preventivní dezinfekce,
- b) zabezpečovat soustavné hubení škodlivých hladavců a hmyzu (deratizace, dezinfekce),
- c) připravit objekty a zařízení pro zvířata a jejich okolí pro provedení závěrečné dezinfekce a pro provedení nařízené dezinfekce a deratizace, a poskytnout přitom potřebnou pomoc.

(2) Provedení dezinfekce v ohniscích náraz organizuje okresní národní výbor. Dezinfekci před prohlášením nárazu za zdolanou (závěrečná dezinfekce) zajišťuje okresní národní výbor na vlastní náklad. Náklady průběžné dezinfekce hradí chovatel, pokud ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem financí nestanoví jinak.

§ 15

Preventivní prohlídky

(1) Okresní národní výbory zajišťují v zemědělských závodech provádění pravidelných (zpravidla měsíčních) preventivních prohlídek a podle potřeby, zejména ve velkovýkrmnách, trvalý veterinární dozor.

(2) Veterinární pracovníci projednávají výsledky preventivních prohlídek a závady zjištěné při provádění veterinárního dozoru s chovatelem a stanoví způsob odstranění závad. Chovatel je povinen umožnit veterinárním pracovníkům provádění preventivních prohlídek a veterinárního dozoru, poskytnout jim přitom potřebnou pomoc a provést včas stanovená opatření k odstranění závad.

(3) O preventivních prohlídkách a veterinárním dozoru vedou zemědělské závody soustavné záznamy, v nichž musí veterinární pracovník uvést, kdy byly prohlídky provedeny, jaké nedostatky byly zjištěny a jaká opatření byla uložena k jejich odstranění.

Oddíl II

Opatření při onemocnění zvířat

§ 16

Chovatel je povinen

- a) vybavit objekty a zařízení pro zvířata veterinární lékárničkou s potřebným množstvím prostředků pro první pomoc a dezinfekci; jejich druh a množství určí veterinář,
- b) zajistit nemocnému zvířeti první pomoc, onemocněn hospodářských zvířat hlásit bez přítahu veterinárnímu středisku, popřípadě vyžádat odbornou veterinární pomoc a postupovat podle pokynu veterináře,

c) poskytnout veterinárním pracovníkům, zajišťujícím zvířatům odbornou léčebnou péči, potřebnou pomoc,

d) hlásit uhynutí hospodářských zvířat ihned veterinárnímu středisku

§ 17

Zdolávání nárazu zvířat

(1) Vznik nárazu a jiných hromadných onemocnění zvířat a podezření z nich je chovatel, popřípadě každý, kdo při výkonu svého povolání, oprávnění nebo funkce (např. myslivecký hospodář, rybářský hospodář, držitel loveckého lístku nebo rybářského lístku) přichází do styku se zvířaty, povinen neprodleně hlásit místnímu národnímu výboru a veterinárnímu středisku.

(2) O vzniku nárazu a onemocnění, která jsou společná zvířatům a lidem a o podezření z nich, jakož i o učiněných opatřeních se navzájem vyzouzívají veterináři a orgány hygienické a protiepidemické služby.

(3) Při vzniku nebezpečných nárazu zvířat, onemocnění společných zvířatům a lidem a při podezření z nich, vyzouzí místní národní výbor ihned nejbližší posádkovou správu.

(4) Při vzniku nebezpečných nárazu zvířat a podezření z nich nařídí místní národní výbor neprodleně pohlášení prozatímní uzavření objektu (jeho části), v němž nárazu, popřípadě podezření z ní vznikly. Místní národní výbor nařídí, aby objekt (jeho část) byl označen tabulkou „Nebezpečná nárazu zvířat — vstup zakázán“.

(5) Kromě opatření podle odstavce 4 může místní národní výbor nařídit další neodkladná prozatímní opatření uvedená v § 18 odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f), h), m), u), v).

(6) Veterinář neprodleně po hlášení vysetí zvířata; za účelem zjištění a zdolání nárazu

- a) může nařídit porážku nebo utracení potřebného počtu zvířat a jejich pitvu, odebírání potřebných vzorků k laboratornímu vyšetření,
- b) vymezí místo, v němž jsou zvířata nárazu nemocná nebo zvířata podezřelá nebo jiné zdroje nárazu (ohnisko nárazu),
- c) vymezí ochranné pásmo kolem ohniska a učiní, popřípadě uloží potřebná ochranná a zdolávací opatření.

S uloženými opatřeními veterinář seznámí místní národní výbor, který je vyhlásí způsobem v místě obvyklým a dbá o jejich dodržování.

§ 18

Opatření při nárazech zvířat

(1) K účinnému zdolání nárazu zvířat může okresní národní výbor zejména nařídit:

- a) oddělené ustájení zvířat, zřízení izolačních stájí nebo izolátů, pozorování zvířat, označení a zvláštní evidenci zvířat;

- b) přemístění zvířat do izolačních stájí nebo izolátorů;
- c) zákaz nebo omezení přemístování zvířat v ohnísku (v ochranném pásmu), popřípadě z ohníiska nárazu (ochranného pásmu) nebo do něho;
- d) zákaz, omezení, nebo úpravu pořádání svodů, trhů, výstav, nákupu zvířat, honů a odchytu zvěře;
- e) zákaz, omezení nebo úpravu pastvy a vzájemného styku zvířat;
- f) zákaz, omezení nebo úpravu volného pohybání zvířat,
- g) zákaz, omezení nebo úpravu plemenitby a chovu zvířat;
- h) zákaz nebo omezení používání studní, napajedel, brodišť, jakož i cest a silnic zvířaty;
- i) vypuštění rybníků nebo zákaz jejich vypuštění;
- j) asanaci vodních zdrojů, luk a pastvin;
- k) utracení nebo poražení zvířat nárazou nemocných a zvířat podezřelých, a zvířat, která mohou být přenášeči zárodků nárazu; odstřel zvěře nárazou nemocnou nebo podezřelou;
- l) zákaz, omezení nebo úpravu porážek zvířat;
- m) ochranné očkování, léčení a odčervování zvířat;
- n) sterilizaci nebo jinou úpravu potravin a surovín živočišného původu, krmiv a předmětů, které mohou obsahovat zárodky nárazu, omezení nebo úpravu jejich výroby, zpracování, nákupu, přepravy nebo uvádění do oběhu;
- o) dezinfekci, dezinfekci a deratizaci v ohnísku nárazu i mimo ohnísko; zosířenou dezinfekci dopravních prostředků, dezinfekci předmětů, které mohou obsahovat zárodky nárazu;
- p) sterilizaci nebo zvláštní ošetření hnoje a močůvky, odpadních vod nebo jiných odpadů;
- q) vylovení ryb, neškodné odstranění ryb nárazou nemocných nebo podezřelých;
- r) zvláštní veterinární vyšetření zvěře, zvěřiny a ryb;
- s) zákaz, omezení nebo úpravu provozu závodu;
- t) zákaz, omezení nebo úpravu silniční dopravy, shromažďování lidí, osobního styku lidí a hromadných návštěv;
- u) izolaci a dezinfekci osob;
- v) střežení objektů, obcí nebo jejich částí, hranic ohnísku nárazu (ochranného pásmu);
- z) zákaz nebo omezení distribuce a použití krmiv a steliva ohrožujících zdraví zvířat.

(²) K soustavnému provádění ochranných a zdolávacích opatření proti nebezpečným nárazům, popřípadě jiným hromadným onemocněním zvířat, vypracovávají chovatelé ozdravovací plán, a to v souladu s veterinárními pracovníky. Tyto plány schvaluje okresní národní výbor. Chovatelé jsou

povinni zabezpečit řádné plnění schválených ozdravovacích plánů.

§ 19

Zdolání nárazu

(¹) Nárazu prohlásí okresní národní výbor za zdolánu, jestliže

a) v ohnísku nárazu poslední nemocné zvíře se uzdravilo nebo bylo odstraněno a ve stanovené pozorovací době se nevyskytl další případ onemocnění nárazou nebo nevzniklo podezření z ní, popřípadě v ohnísku nárazu není již žádáno zvěřete vnímavého pro nárazu,

b) byla provedena závěrečná dezinfekce.

(²) Zdolání nárazu vyhlásí místní národní výbor způsobem v místě obvyklým.

Oddíl III

Prohlídka jatečných zvířat a masa a veterinární vyšetření masa některých zvířat

Prohlídka jatečných zvířat a masa pro veřejné zásobování

§ 20

(¹) Prohlídku jatečných zvířat (skot, prasata, ovce, kozy, koně a ostatní jednokopytníci, drůbež a králičí) a masa těchto zvířat, které je určeno pro veřejné zásobování, provádějí veterinární pracovníci před poražením, při poražení a po poražení.

(²) Jatečná zvířata, jejichž maso je určeno pro veřejné zásobování, smějí být poražena jen na jatkách

(³) Maso jatečných zvířat, které nebylo vyšetřeno, nesmí být uváděno do oběhu.

(⁴) Provozovatel jatek je povinen okresnímu veterinárnímu zařízení alespoň týden před oznamovat předpokládaný příkon jatečných zvířat a počet porážek a neprodleně hlásit dodání zvířat nemocných, zvířat určených k nutné porážce a každé dovezené maso.

§ 21

(¹) Zemědělský nákupní a zásobovací podnik musí zvíře určené pro poražení před jeho dopravou na jatky označit tak, aby bylo patrné, z které obce a z kterého zemědělského závodu zvíře pochází; označení musí souhlasit s průvodními doklady.

(²) Provozovatel jatek je povinen postarat se o to, aby až do skončení prohlidky masa bylo možno zjistit, z kterého zvířete jednotlivé části jsou.

(³) Před skončením prohlidky masa nesmějí být části poraženého zvířete bez souhlasu veteri-

náře provádějícího prohlídku masa k žádným účelům použity ani odstraněny.

§ 22

(¹) Podle výsledku prohlídky masa rozhodne veterinář provádějící prohlídku masa o poživatelnosti masa a zajistí jeho označení jako poživatelné, podmíněně poživatelné nebo nepoživatelné.

(²) Maso poživatelné lze uvádět do oběhu bez omezení.

(³) Maso podmíněně poživatelné smí být uváděno do oběhu jen za podmínek stanovených veterinářem podle směrnic ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(⁴) S masem nepoživatelným se naloží jako s konfiskátem (§ 32). Ke krmení zvířat lze nepoživatelného masa použít jen se souhlasem veterináře.

Domácí porážky a prohlídka masa při nich

§ 23

(¹) Pro spotřebu ve vlastní domácnosti chovatele a pro spotřebu ve společných stravovnách jednotných zemědělských družstev a státních statků lze porážet pouze prasata, ovce, kozy, králíky a druhé. Přitom prasata, ovce a kozy (s výjimkou zdravých jehňat a kůzlet do stáří 3 měsíců) podléhají prohlídce masa.

(²) Prohlídka masa při domácích porážkách zajišťuje okresní veterinářní zařízení zpravidla prostřednictvím prohlížiteli masa domácích porážek.

(³) Prohlížitel masa domácích porážek se mohou stát osoby starší 18 let, které prokáží příslušnou způsobilost.

(⁴) O prohlídce masa musí chovatel požádat prohlížitele masa domácích porážek nejpozději 3 dny přede dnem porážky zvířete.

§ 24

(¹) Prohlížitel masa domácích porážek může uznat za poživatelné jen maso ze zdravých zvířat.

(²) Má-li prohlížitel masa domácích porážek pochybnost o poživatelnosti masa, je povinen oznamit to bezodkladně veterinárnímu středisku, které zařídí prohlídku masa veterinářem.

§ 25

Veterinární vyšetření masa některých zvířat

Podniky, které zpracovávají, skladují nebo uvádějí do oběhu zvěř, zvěřinu, ryby, korýše a měkkýše, jakož i jejich části, určené pro veřejné zásobování (k výživě lidí a ke krmení zvířat), jsou povinny vyžádat si jejich veterinární vyšetření před uvedením do oběhu. Veterinární vyšetření provádí veterinář.

Oddíl IV
Zajištění zdravotní nezávadnosti
potravin a surovin
živočišného původu a krmiv

§ 26

(¹) Při ošetření, zpracování nebo úpravě potravin živočišného původu, nesmí být použito látek nebo způsobů zpracování, které mohou dát těmto potravinám vlastnosti zdraví škodlivé nebo zakrývat jejich jiné nepřízeňné vlastnosti nebo je odstraňovat (pach, chuť, barva, kyselost, volné mastné kyseliny apod.).

(²) Dopravu potravin a surovin živočišného původu lze provádět jen dopravními prostředky, které podle povahy dopravovaného zboží vyhovují hygienickým a protiepidemickým požadavkům.

(³) Potraviny a suroviny živočišného původu, vyžadující zvláštní péče při jejich dopravě, musí být veterinářem vyšetřeny v místě odeslání i v místě určeném a doložený veterinárním osvědčením o zdravotní nezávadnosti. V osvědčení musí být uvedeny výsledky vyšetření, dále jméno a místo odesilatele a příjemce, druh a množství dopravovaných potravin a surovin, den jejich výroby, vyskladnění, popřípadě pokyny pro dopravce a příjemce.

§ 27

(¹) Okresní národní výbor ukládá podle zásad stanovených ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství společně s ministerstvem zdravotnictví a v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními úřady zpracovatelským podnikům, aby činili opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti potravin a surovin živočišného původu při jejich zpracování, ošetřování, uchovávání, přepravě a skladování, a to až do jejich uvolnění do oběhu. Přitom okresní národní výbor vykonává odbornou činnost prostřednictvím veterinárních pracovníků, kteří současně dozírají na plnění uložených opatření.

(²) Zpracovatelské podniky jsou povinny umožnit veterinárním pracovníkům výkon dozoru a poskytnout jim pomoc při jeho provádění.

(³) Okresní národní výbor může pověřit veterináře, aby činili opatření podle odstavce 1 věty prvej.

(⁴) Odbornou činnost směřující k plnění úkolů podle odstavce 1 a 2 vykonávají veterinární pracovníci v úzké součinnosti s orgány hygienické a protiepidemické služby.

§ 28

Okresní národní výbory, popřípadě místní národní výbory zajišťují, aby při řízení o přípuštnosti stavby zpracovatelských podniků bylo dbáno požadavků veterinární péče a hygienické a protiepidemické péče.

§ 29

(1) Prototypy strojů a zařízení pro ošetřování a zpracování potravin a surovin živočišného původu a krmív, jakož i jejich výrobu, schvaluje z hlediska zdravotní nezávadnosti potravin a surovin ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v součinnosti s ministerstvem zdravotnictví a z hlediska zdravotní nezávadnosti krmív ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(2) Okresní národní výbory prostřednictvím svých veterinárních zařízení dohledají, zda stroje a zařízení pro ošetřování a zpracování potravin a surovin živočišného původu a krmív při jejich uvedení do provozu a během něho odpovídají požadavkům uvedeným v odstavci 1.

§ 30

Ošetření mléka

(1) Chovatelé jsou povinni při výrobě a ošetření mléka zachovávat příslušné předpisy

(2) K veřejnému zásobování a k výrobě mlékárenských výrobků lze používat jen mléka mlékárensky ošetřeného nebo syrového zaručeně zdravotně nezávadného.*)

(3) Za mléko mlékárensky ošetřené, se považuje mléko, které bylo mlékárnou vytířiděno, vyčistěno, pasterováno a pokud není dále zpracováváno, zchlazeno.**)

(4) Veškeré mléko převzaté mlékárnou musí být pasterováno způsobem, který zaručuje usmrcení choroboplodných zárodků.

Pasterace se provádí zahřátím:

1. mléka na teplotu 85° C; okresní národní výbor na návrh pracovní skupiny složené z orgánů veterinárního zařízení, hygienické a protipidemické služby a vedení mlékárny stanoví s přihlédnutím k technickému vybavení mlékáren a k možnostem jeho doplnění přísnější způsob pasterace v mlékárnách, v nichž se zpracovává mléko z nákupních obvodů zamořených tuberkulózou skotu;
2. mléko na teplotu 71° až 74° C po dobu 20 až 30 vteřin, a to
 - a) mléka z nákupních obvodů prostých tuberkulóz skotu,
 - b) mléka v mlékárnách vyrábějících tvrdé sýry, jmenovitě určených dohodou ministerstev zemědělství, lesního a vodního hospodářství, zdravotnictví a potravinářského průmyslu;
3. smetany na teplotu 90° C.

(5) Kotouč nebo pás registračních zařízení pasterů musí být předem okresním národním výborem ověřen a označen datem ověření. Odpovědný pracovník mlékárny ihned po provedení pasterace vyznačí na kotouči nebo pásu množství pa-

sterovaného mléka; zdůvodní výkyvy předepsaných ukazatelů činnosti pasterů a záznam potvrčí. Záznam musí být uschován nejméně po dobu 1 roku v provozovně.

(6) Do oběhu smí být uváděno bez označení jen mléko kravské; mléko jiných druhů zvířat a výrobky z něho musí být při uvádění do oběhu označeny podle druhu zvířat.

Oddíl V

Společná ustanovení

§ 31

Je zakázáno porážet zvířata nemocná sněti slezinou, sněti šestlivou, vozhlívkou, morem skotu, vzteklinou, maligním edémem. Rovněž se zakazuje porážení zdravých březích plemenic a nemocných zvířat v agónii.

§ 32

Sběr a zneškodnění konfiskátů

- (1) Za konfiskát se považují:
 - a) celá těla zvířat uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených;
 - b) nepoživatelné maso (§ 22 odst. 4), potraviny a suroviny živočišného původu, jakož i výrobky z nich, pokud byly podle příslušných předpisů prohlášeny za nepoživatelné;
 - c) odpady zvířecích těl při porážení a dalším zpracování a odpady při výrobě potravin a surovin živočišného původu včetně odstředivkových kalů z mlékáren, pokud jsou nezpůsobilé k lidskému požívání a nemohou být použity ani k jiným účelům stanoveným ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství;
 - d) vzorky odebrané k laboratornímu vyšetření.

(2) Konfiskát musí být neškodně odstraněn; jeho sběr a neškodné odstranění provádí kafiliér, popřípadě asanační technik veterinárního zařízení.

(3) Odstranění konfiskátu se provádí bezplatně a za konfiskát se náhrada neposkytuje.

Náhrady za veterinární vyšetření a úkony ve veterinárních ústavech a zařízeních

§ 33

(1) Náhradu za veterinární vyšetření zvířat a úkony (dále jen „úkony“) ve veterinárních nemocnicích, vyšetřovacích stanicích, veterinárních ošetřovnách a ve veterinárních ústavech (dále jen „veterinární ústavy a zařízení“), neplatí státní socialistické, družstevní, dobrovolné společenské organizace a fyzické osoby, které provozují zemědělskou výrobu podrobenou zemědělské dani, a to i tehdy, jsou-li od placení zemědělské daně osvo-

* ČSN 57 0801 — Syrové mléko.

**) ČSN 57 0599 — Mlékárensky ošetřené mléko (pasterované mléko).

Sbírka zákonů č. 154/1961

bozeny; tyto organizace a osoby neplatí rovněž náhrady za léčiva (léky, očkovací látky a jiný zdravotnický materiál), pokud byla použita nebo dodána při úkonech.

(²) Ostatní chovatelé zvířat platí za úkony ve veterinárních ústavech a zařízeních náhrady podle sazebníku uvedeného v příloze této vyhlášky, jakož i náhradu za léčiva; toto ustanovení se však nevztahuje na úkony prováděné za účelem nařízeného zjištování nebezpečných náraz a na léčiva při nich použitá.

(³) Všichni chovatelé zvířat platí náhrady za léčiva předepsaná na receptech, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak.*)

§ 34

(¹) Chovatelé zvířat uvedení v § 33 platí

- a) náhrady za ustájení a krmensí zvířat ve veterinárních ústavech a zařízeních, a to
 - za jednokopytníky a skot . . . 10 Kčs denně
 - za hřibata a skot do 8 měsíců . . 6 Kčs denně
 - za prasata 6 Kčs denně
 - za psy 3 Kčs denně
- b) za přepravu zvířat vozidly veterinárních ústavů a zařízení podle zvláštních předpisů.**)

(²) Při poskytnutí krmiva chovatelem snižují se částky podle odstavce 1 písm. a) o dvě třetiny.

§ 35

Veterinární ústavy a zařízení provádějící úkony, za něž se platí náhrady, oznámi chovateli výši náhrad ihned po provedení úkonu; náhrady jsou ihned splatné.

Závěrečná ustanovení

§ 36

Výjimky z ustanovení této vyhlášky může povolit v jednotlivých odůvodněných případech mi-

nisterstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými úřady.

§ 37

Zrušují se všechny předpisy, které odporujsí ustanovením této vyhlášky; zejména se zruší:

§ 52 až 94 vyhlášky č. 141/1951 Ú. l. I (168/1951 Ú. v.), kterou se provádějí některá ustanovení zákona o zdokonalení živočišné výroby, ve znění vyhlášek č. 79/1952 Ú. l., č. 226/1954 Ú. l., č. 238/1955 Ú. l. a č. 243/1959 Ú. l.;

vyhláška č. 167/1951 Ú. v., o zákazu přemísťování včelstev, rojů, včelích matek, upotřebených úlu a včelařského nářadí z některých okresů na ostatní území Slovenska;

vyhláška č. 73/1952 Ú. l. (102/1952 Ú. v.), o cenách vakcín proti slintavce a rekonvalentskému séru;

vyhláška č. 81/1952 Ú. l. (110/1952 Ú. v.), o ochranných opatřeních proti nárazám zvířat při prohlídce masa;

vyhláška č. 108/1953 Ú. l. (142/1953 Ú. v.), o ochraně stád ovcí před některými nemocemi;

vyhláška č. 374/1953 Ú. l. (421/1953 Ú. v.), o veterinární činnosti na státních statcích, národních podnicích;

vyhláška č. 59/1954 Ú. l. (76/1954 Ú. v.), o ochraně králíků a zajíců před myxomatózou a jejím zdoláváním;

vyhláška č. 226/1954 Ú. l. (250/1954 Ú. v.), o povinném vyšetřování jednokopytníků na vozohřívku a o změnách a doplňcích některých ustanovení o zdravotních listech jednokopytníků;

vyhláška č. 109/1958 Ú. l., o specializaci veterinárních lékařů;

vyhláška č. 187/1958 Ú. l., o opatřeních proti tuberkulóze skotu.

§ 38

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1962.

Ministr:

Krutina v. r.

*) Směrnice ministerstva zdravotnictví o-hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami poř. č. 55/1961 Věstník ministerstva zdravotnictví.

**) Vyhláška č. 214/1958. Ú. l., o nákladním tarifu automobilevé dopravy a o cenách zasílatelských služeb.

SAZEBNÍK

Poznámka:

1. Za úkony, které nejsou v sazebníku uvedeny, se vybírájí náhrady jako za obdobné úkony v sazebníku uvedené.
2. Náhrada sazebníku se zvyšuje o 50 % za úkon provedený na žádost chovatele v den pracovního dne nebo v nočních hodinách, tj. v měsíci dubnu až září v době od 22 do 8 hodin a v měsíci říjnu až březnu od 20 do 7 hodin.
3. Není-li v sazebníku stanovenno jinak, rozumějí se
 - a) velkými zvířaty — jednokopytníci a skot starší 6 měsíců,
 - b) malými zvířaty — hřibata a skot do 6 měsíců, vepři, kozy, ovce a psi,
 - c) drobnými zvířaty — selata do 25 kg ž. v., jehňata a kůzla, králíci, drůbež a jiná drobná zvířata neuvedená pod písm. a) a b).
4. Sazby za úkony platí pro malá, zvířata, pokud není uvedeno, že jde o úkony pro drobná zvířata.
5. Sazby v sazebníku
 - a) se zvyšují o 100 % při ošetření velkých zvířat,
 - b) se snižují o 50 % při ošetření drobných zvířat, pokud není sazba v sazebníku jmenovitě uvedena.

A. Zvláštní úkony

Zvláštní vyšetření

Položka	Úkon	Kčs
1. Trepanace u malého zvířete	25,—	
2. Extrakce Zubů u malého zvířete	10,—	
3. Operativní odstranění cizího tělesa z jícnu u malého zvířete	25,—	
4. Tracheotomie u malého zvířete	25,—	
5. Nabodnutí hrudníku u malého zvířete	10,—	
6. Operativní otevření dutiny břišní se všemi zákroky v dutině břišní i se štěním rány u malého zvířete	80,—	
7. Operace třísečné nebo pupeční kůly u malého zvířete	25,—	
8. Cévkování malého zvířete	10,—	
9. Ošetření ran i s případným šitím	20,—	
10. Operace vlčích drápku u psa	10,—	
11. Operativní úprava vychlípeného nebo vchlípeného očního víčka (entropia nebo ektropia) třetího víčka a extirpace bulbu u psa	25,—	
12. Operativní zákrok u drůbeže	5,—	
13. Pomoc při normálním porodu		
a) u malého zvířete	15,—	
b) u drobného zvířete	5,—	
14. Pomoc při porodu s nepravidelným průběhem (nepravidelné polohy mláďat)		
a) u malého zvířete	40,—	
b) u drobného zvířete	20,—	
15. Pomoc při porodu s nepravidelnostmi, pro které je třeba provést embryotomii		
a) u malého zvířete	50,—	
b) u drobného zvířete	30,—	
16. Úprava polohy vyhřezlé dělohy se všeobecně s tím souvisejícími úkony, jako odebrání plodových blan, následný výplach dělohy, sevření vulvy		
a) u malého zvířete	30,—	
b) u drobného zvířete	20,—	
17. Amputace vyhřezlé dělohy		
a) u malého zvířete	30,—	
b) u drobného zvířete	20,—	
18. Vybavení zadřízených plodových blan s případným výplachem dělohy u malého zvířete		
19. Výplach dělohy po porodu u malého zvířete	5,—	
20. Úprava polohy vyhřezlé pochvy i se sevřením vulvy u malého zvířete	10,—	
21. Operativní ošetření mečové roury u malého zvířete	25,—	
22. Vyoperování nádoru u malého zvířete	25,—	
23. Nálev do konečníku u malého zvířete	5,—	
24. Ošetření zlomenin kostí a přiložení upevnovacího obvazu u malého zvířete	30,—	
25. Pitva malých zvířat	20,—	

Sbírka zákonů č. 154/1981

B. Operace a zákroky na zdravých zvířatech			Položka	Úkon	Kčs
Položka	Úkon	Kčs			
28. Krácení nebo úprava uši u psa		25,—	38. Očkování drůbeže za 1 kus		1,—
27. Krácení ohonu nebo úprava ohonu a) u štěněte		5,—	39. Aglutinační zkoušky na bílou úplavici kuřat za 1 kus		1,—
b) u staršího psa		15,—	40. Současné provedení aglutinační zkoušky na bílou úplavici kuřat a tuberkulinaci za 1 kus		1,50
c) subkutánní myotomie u psa		25,—			
28. Kleštění (kastrace)			D. Zvláštní vyšetření a úkony bez ohledu na velikost zvířat		
a) kanečka — selete do 25 kg ž. v.	5,—		41. Vyšetření moče (bez jeho odebrání)		
b) kanečka — běhouna	10,—		a) chemické, za jednu zkoušku	5,—	
c) kanečka — kryptorchida	30,—		b) chemické a mikroskopické, za jednu zkoušku	10,—	
d) selete s kýlou	10,—		42. Vyšetření výkalů na vejíčka parazitů	5,—	
e) jehněčete nebo kůzlečete	5,—		43. Vyšetření očí pomocí přístrojů	10,—	
f) berana nebo kozla	15,—		44. Incize abscesu a haematomu	5,—	
g) svíňky selete do 25 kg ž. v.	15,—		45. Přiložení obvazu	10,—	
h) svíňky běhouna do 50 kg ž. v.	20,—		46. Injekce		
ch) prasničky přes 50 kg ž. v.	45,—		a) subkutánní nebo intramuskulární	5,—	
Poznámka: při nekrvavém způsobu se sazby snižují o 50 %.			b) intravenosní, intraperitoneální nebo intratracheální	10,—	
29. Kapounování drůbeže, za 1 kus	2,—		c) pro epidurální nebo paravertebrální anestézií	10,—	
30. Kleštění jiných malých zvířat	20,—		Poznámka: náhrada je stanovena za vpravení celé potřebné dávky, ať se provádí v dílcích dávkách nebo na několika místech těla		
31. Zavedení nosního kroužku vepřů	5,—		47. Chemické vyšetření na březost	5,—	
32. Umělé přerušení březosti	20,—		48. Odborné posudky, dobrozdání se účtuje podle nákladů spojených s výkonem a podle rozsahu a obtížnosti výkonu, nejméně však za každou i jen započatou stránku	40,—	
33. Umělé osamenění u malého a drobného zvířete	35,—		49. Chemické vyšetření krmiv, vody atp.	30,—	
34. Zavedení narkózy u malého zvířete	10,—		50. Biologický pokus — za každý pokus (kromě ceny zvířat)	20,—	
35. Ozáření horským sluncem malého zvířete	20 —				
36. Vyšetření malého zvířete rentgenem a) bez snímku	30,—				
b) se snímkem	35,—				
C. Ochranné a diagnostické očkování					
37. Očkování jednotlivých zvířat kromě drůbeže za 1 kus	2,—				

Sbírka zákonů 1961

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství

vydalo výnosem čj. 752-50 218/1961 ze dne 31. října 1961

Vzorové stanovy melioračních družstev.

Vzorové stanovy nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1962.

Tím pozbývají platnosti vzorové stanovy melioračních družstev, uveřejněné jako příloha k vyhlášce č. 108/1959 Ú. l., o melioračních družstvech.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství v částce 43 a 44 z r. 1961 a lze do něj nahlédnout u ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a u odbooru zemědělství okresních a krajských národních výborů.

Ministerstvo vnitra vydalo

1. výnos ze dne 8. listopadu 1961 č. F-7655/20-81

o platové úpravě příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech.

Do výnosu lze nahlédnout u finančního odboru ministerstva vnitra a u odboru pro vnitřní věci krajských národních výborů, okresních národních výborů a Národního výboru hl. města Prahy;

2. výnos ze dne 27. listopadu 1961

o mzdové úpravě členů závodní stráže v resortu ministerstva vnitra.

Tento výnos je uveřejněn ve sbírce nařízení ministerstva vnitra pod č. 57/1961, čl. 57, a lze do něj nahlédnout u finančního odboru ministerstva vnitra a u finančních oddělení krajských správ ministerstva vnitra.